

31.209/II/PD

Ter zitting van 10 februari en 16 maart 2000 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht omwille van het feit dat een inwoner van Duitsland, de heer [...], zijn correspondentie met formulieren van de Rijksdienst voor pensioenen steeds in het Nederlands ontvangt ondanks zijn vraag om Duitstalige correspondentie en formulieren.

o

o

o

Op haar vraag om inlichtingen deelde u de VCT het volgende mee:

“Betrokkene heeft de Duitse nationaliteit en woont in Duitsland. De Belgische taalwetten zijn in dit geval dan ook niet toepasselijk.

Betrokkene heeft op 30 augustus 1995 een aanvraag voor Belgisch rustpensioen in de regeling voor werknemers ingediend via de Duitse pensioeninstelling, Bundesversicherungsanstalt für Angestellte in Berlijn. Het formulier E 202 werd door deze instelling doorgestuurd naar de Rijksdienst voor pensioenen.

Het formulier “Allgemeine Einkünfte und Verpflichtung” werd hem toegestuurd, met het verzoek het ingevuld en ondertekend terug te sturen (wat ook is gebeurd).

Andere formulieren werden hem in het kader van de pensioenaanvraag niet toegestuurd.

Van de Belgische pensioenbeslissing werd hem inderdaad op 6 februari 1997 de Nederlandstalige versie betekend via de voornoemde Duitse pensioeninstelling die in het kader van de Europese Verordeningen verplicht is een samenvatting van deze beslissing in het Duits te betekenen aan betrokkene, samen met de notificatie toegestuurd door de Rijksdienst voor pensioenen.

Betrokkene heeft op geen enkel ogenblik de wens uitgedrukt dat verdere briefwisseling in het Duits zou verlopen.

Indien betrokkene de wens daartoe kenbaar maakt, zal de Rijksdienst voor pensioenen zich in de toekomst in het Duits tot hem richten.”

o

o

o

Op het stuk van de betrekkingen tussen buitenlandse particulieren met een buitenlandse verblijfplaats en de Belgische centrale diensten hebben de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) het taalgebruik niet expliciet geregeld.

In haar advies nr. 133 van 26 november 1964 heeft de VCT evenwel geoordeeld “dat wat de correspondentie betreft met vreemdelingen in het buitenland die zich van het Duits bedienen, er geen strikt wettelijke verplichting bestaat het Duits te gebruiken; dat het toch in de geest van de wet is aan het Duits in de correspondentie een plaats te geven; dat de ministeriële departementen, zoals hoger is gezegd moeten beschikken over een vertaaldienst, die de in een andere taal ontworpen correspondentie in het Duits kan omzetten; dat het dan ook als normaal en mogelijk voorkomt dat ook aan vreemdelingen uit het buitenland die zich van het Duits bedienen in het Duits geantwoord wordt”.

Ook in haar advies nr. 28.063 van 9 januari 1997 suggereerde de VCT dat de Rijksdienst voor Pensioenen bij voorkeur één van onze drie landstalen zou gebruiken wanneer die taal ook een officiële taal van de buitenlandse instelling is en bovendien door de betrokkene wordt vereist voor zijn betrekkingen met die instelling en met de Rijksdienst.

Gelet op de niet-expliciete regeling in de SWT, dient de VCT de klacht nochtans ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren.

De VCT neemt akte van uw stelling dat de klager op geen enkel ogenblik de wens zou uitgedrukt hebben dat verdere briefwisseling in het Duits zou verlopen en dat de Rijksdienst voor pensioenen, indien de klager de wens daartoe kenbaar maakt, zich in de toekomst in het Duits tot hem zal richten.

Een afschrift van dit advies wordt bezorgd aan de klager.